

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 946/2021
21.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 478/20 од 12.05.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 121/21 од 21.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 478/20 од 12.05.201. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 121/21 од 21.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 478/20 од 12.05.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару износ од 6.000,00 динара, као и да на име судског паушала плати у корист буџетских средстава износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 121/21 од 21.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адвокат Драгиша Радисављевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће одбацити оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Новом Пазару и одбити приватну тужбу оштећеног.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, те је по оцени навода истих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажна пресуда донета уз учињену повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) у вези члана 416. тачка 2) ЗКП, са образложењем да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца јер из чињеничног описа радњи окривљеног произлази да се у истима не садрже битна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, већ само битна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за која се, у смислу става 4. наведене одредбе, кривично гоњење предузима по приватној тужби, па како се оштећени на главном претресу одржаном пред првостепеним судом није придружио кривичном гоњењу окривљеног, то је у смислу члана 416. тачка 2. ЗКП, оптужни предлог јавног тужиоца требало одбацити, због тога што исти не представља захтев овлашћеног тужиоца. Према наводима захтева, непридруживање кривичном гоњењу од стране оштећеног на главном претресу, сматра се одустанком од кривичне пријаве која се, имајући у виду да је поднета због кривичног дела за које се гони по приватној тужби сматра поднетом приватном тужбом, тако да је, због истих радњи, за које је окривљени неовлашћено оптужен од стране јавног тужиоца приватну тужбу оштећеног у смислу члана 422. тачка 1) ЗКП, требало одбити, што у конкретном случају није учињено, чиме је на штету окривљеног учињена наведена повреда закона.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је Основни јавни тужилац у Новом Пазару, дана 21.09.2020. године поднео оптужни предлог Ктп 404/20 против окривљеног АА, због постојања оправдане сумње да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, код ког оптужења је остао до краја поступка. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном предлогу јавног тужиоца, окривљени АА је првостепеном пресудом Основног суда у Новом Пазару К 478/20 од 12.05.2021. године, оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, те му је изречена условна осуда, која пресуда је постала правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж 121/21 од 21.07.2021. године.

Како се кривично дело за које је окривљени оптужен и оглашен кривим правноснажном пресудом – кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2.

у вези става 1. КЗ, гони по службеној дужности и за чије гоњење је овлашћени тужилац – јавни тужилац, по чијој оптужби је кривични поступак у конкретном случају вођен и правноснажно окончан, то су наводи захтева браниоца о непостојању оптужбе овлашћеног тужиоца засновани на сопственој правној квалификацији кривичноправних радњи окривљеног описаних у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да се у радњама окривљеног описаним у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде не стичу законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, већ битна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Према наводима захтева радње окривљеног које се састоје у краћој расправи око извођења грађевинских радова у дворишту оштећеног као и у обраћању оштећеном речима: „Шта се ти мени дереш, знаш ли ти ко сам ја, ја се не плашим никога“, не могу се подвести под појам грубог вређања и злостављања другог, нити пак дрског и безобзирног понашања, нити су такве радње могле бити подобне да изазову последицу у виду значајнијег угрожавања спокојства било ког грађанина па ни оштећеног и присутних лица. У вези са тим бранилац наводи и то да стоји чињеница да је окривљени након упућивања поменутих речи оштећеном истог ударио затвореном шаком у пределу лица и притом му нанео лаку телесну повреду, међутим, према ставу одбране, ни ова радња сама за себе, нити заједно са претходно описаним радњама окривљеног, не представља грубо вређање и злостављање другог, нити дрско и безобзирно понашање, јер се ради о једној радњи усмереној према тачно одређеном лицу, а пошто је иста за последицу имала лаку телесну повреду код једног лица, и да је повреда нанета средством које није подобно да се тело тешко повреди или здравље наруши, то се у радњама окривљеног стичу битна обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а не кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу своје пресуде Кж1 121/21 од 21.07.2021. године, на страни 2, у ставу 7. и на страни 3, у првом и другом ставу, дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић